

han er, vilde han maasse have sagt sig selv, at det dog vel neppe kunde være Tilfældet, at der her var foregaaet noget Saadant, som han mente, ligeoverfor den Bedkommende. Jeg tilstaaer, at jeg, da Forespørgselen kom frem, havde tænkt mig at maatte tale i mere, svævende og dunkle Former om den egentlige Anledning til den, men den ærede Rigsdagsmand har fritaget mig for al Banskfelijkheid i saa Henseende, idet han er rykket fuldstændig frem med det Hele, som om vi skulde til at bestemme den paagjældende Skuespillers Forhold. Jeg vilde ikke have nævnt noget Navn, dersom ikke den hele Motivering gjorde det overflødig at lægge noget Baand paa sig i saa Henseende. Det, jeg imidlertid vilde sige, var, at det vilde forekomme mig besynderligt, om den ærede Rigsdagsmand virkelig noget Dieblisk for Alvor har kunnet tro, at denne Skuespiller skulde have været udjat for en saa forfærdelig Behandling, som man kun kunde faa i Dykket eller andre Steder, der vare endnu værre, af den Bestyrelse, der staar ham nærmest, og med Hensyn til hvilken en af Ankeposterne er den, at han offentlig har gjort til sin den Uttring, at det var meget ønskeligt, om de Herrer i Bestyrelsen kunde tilegne sig noget mere Ven i Næsen ligeoverfor Skuespillere, der tillade sig Alt overfor dem. Dette tyder ikke paa nogen stor Undertrykkelse, men viser en ganske freidig Stilling hos den Paagjældende for kun 14 Dage siden. Med Hensyn til Kultusministeren var den ærede Rigsdagsmand saa god at gaa ud fra, at der heller ikke laa nogle særdeles despotiske eller tyranniserende Tendentser i hans Natur, og det synes altsaa, at han dog muligt burde have tænkt sig, at Sagen stillede sig noget anderledes, end man ved at gennemgaa nogle Skrivelser, der ere blevne givne. En kunde komme til at antage. Der hører gjerne helt andre Forudsætninger, til for at kunne danne sig en virkelig begrundet Dom, som man dog helst burde have dannet sig først, inden man bragte Sagen frem paa en saadan Maade, som den ærede Rigsdagsmand har gjort. Jeg skal nu tillade mig nogle faa Ord om Sagen selv. Det er maasse ikke rigtigt af mig, men paa den an-

den Side maa jeg tilstaa, at det dog, efter at Sagen er bragt saa vidt frem fra den ærede Rigsdagsmands Side, vilde forekomme mig besynderligt at lade det, han har sagt, staa hen, ihvorvel jeg virkelig holder mig overbevist om, at ikke blot det store Tal her i Salen, der kjenner det Mindste til Forholdene og Personlighederne, men ogsaa de Udenforstaaende ville være fuldkommen firkre paa, at det ikke saaledes er gaaet til, som den ærede Folkethingsmand fremstillede det; saaledes er Situationen ved det kongelige Theater ikke, og saaledes er Forholdet mellem denne Skuespiller og Direktionen heller ikke. Dog, som sagt, ligeoverfor det, der er fremkommet, tror jeg dog, det kunde være ønskeligt at gjøre et Par Bemærkninger. Naar den ærede Rigsdagsmand sluttede med, at Dokumenterne talte for sig selv, og at der ikke behøvedes et Ord dertil, vil jeg sige, at jeg vilde have sat uendelig Pris paa, at den ærede Rigsdagsmand havde oplæst disse Dokumenter fra Ende til anden og derefter havde ladet dem tale for sig selv. Jeg holder mig ogsaa overbevist om, at de da vilde have talt fuldkommen tilstrækkelig klart og tydeligt, men jeg maa tilføje, at den Tale, der kom imellem fra den ærede Rigsdagsmands Side, ikke var stiftet til at give den virkelig sande og rette Opfattelse, og dette skal jeg nærmere oplyse. Jeg kan gjøre det ved at knytte mig nærmere til Forespørgselsens to Afdelinger. Den første Afdeling lyder jo saaledes: „Har en Embedsmand under Kirke- og Undervisningsministeriet ikke Ret til, naar han af sine Overordnede suspenderes fra sit Embede, at blive underrettet om samtlige de Fakta, hvorpaa Suspensionen er støttet?“ Hvad i al Verden kan synes naturligere og rigtigere, end at man her maa svare: So naturligvis. Der kan kun være det Stodende deri for en Kultusminister at se, at det bliver fremhævet særligt for en Embedsmand under Kultusministeriet, om han har denne Ret, som skulde synes at maatte gjælde for alle Embedsmænd. Naar man spørger om, hvorefter en Embedsmand under Kultusministeriet har denne Ret, begynder det strax at blive ubehageligt for den paagjældende Minister,